

Oktoeëber

Der sjturm hat zich neergelag
De beum sjtont oane wink
't lank licht in de oavend zon
De vugtigheed drop, 't blinkt

D'r reëge hat opgehoeët
En d'r wink houw d'r reën gedrage
Mit minnig zoeëmerblad
Dat licht noe i gen eëd begrave

Jan Halmans

Noajoar

Went de blaar valle
En de oavende weëde koad
Dan sjteet der winkter a gen poad
Ee aafgevalle zeutje
Hingt a ee fien dreutje

Went de blaar valle
Dan weëd 't al vreug duuster
D'r wink wingd durch 't ruëster
Ee geël bleëdje klatsjt teëge de roete
't Is binne beëter es boete
Me kint 't noajoar noe al ruke

Went de blaar valle
Vier hont 't hoot binne en druëg
De eëpel in de kelder neet te vreug
De vrouwlüj hont 't al kaod
Der zoeëmer is gedoa en oad
En der wink bliejst al oet 't oëste

Jan Halman

Allerzieële

Doa zit, op een vuur heur, te hoeëg benkske.
Ee paar roze gekluërde en ingevalle wengskes.
't Roeëzekrenske, de kralle bauw aafgesjlieëte.
De krelkes hubbe heur doer minnige sjtorm va 't leëve gerieëte.
De bibbere lupkes beweëge lestig op en neer.
Bie 't neëgste krelke vroeg ze; "Wie lang nog Hieër?"

Jan Halmans

November

Sjtijl ligk ozze gaad, get kaal.
Mit klure die zint al vaal,
Op de geraniums en begonias noa.
Die sjtong wie volop zoeëmer doa.
Ongertussje meene vier, dat 't verklure huuët.
Mit 'n hel kluur, die ee bietje sjtuurt.

't Is hūj zoeë ech november sjtijl
En juus of ich neet noa binne wil.
Sjoeën ligk noe ozze gaad
't Noajoar is waal get erg naat.
Die rouw is garoet neet te besjrieve,
Ich wool nog effe boete blieve!

Jan Halmans

De Herfst

De daag zint al korter de beum weare kaal,
Me trêkt noeë inne dikke jas àà en een sjaal,
De beum toeëne hun sjonste klueëre,
De vueëgel goan vertrêkke ze wete, 't geet gebueëre,
De natuur wilt èè tiedje sjloape goan
Dus weare de earpel in de kelder gedaon,
Dat mot me neet vergeate,
Want oog in de wintjer mot me eate.

Jan Theunissen

Allerzieële

Ich sjtoan aan 't graaf en dènk àà dich,
En zieën dan diej leef gezich,
Achter mich hueër ich luuj komme en goan,
Mer ich blijf mit troane in de ooge bij dich sjtoan,

Ich kal mit dich es woasj-te nog hiej,
D'r geet gans get aan mijne gees vueërbiej,
Wen ich dadelèk heevesj goan blijf ich dènke àà dich,
En bij alles wat ich doeën zieën ich diej blieje gezich,

Noe mot ich vuur mich zelf zörge earpel sjille en vleesj bakke,
En es 't eate kloar is doeën ich 't in de voelnsbak kwakke,
De zin om te eate is mich vergange, 't sjmakt mich neet,
Omdat mich alles teage sjteet,

Viejr howwe 't same toch sjoeën,
En wol 't direkt weer uëver doeën,
Ich weet ich hōb jus wiej jieëder miensj ene goeije en sjlechte kantj,
Mer ich ging vuur dich doeër 't vuur en blusde jieëdere brandj,

Jieëdere daag vroeg ich aan de Moeëder van os,
Leef Maria, went dat toch ens kos,
Es mijne tiejd doa is en giejr mich komt hoale,
Brèng os dan weer same zoeëdat ich neet kan verdwoale.

Jan Theunissen

Reëgeweer

Ich sjtoa binne achter de roete
En drieëj mer mit mien doeme
Wat ee zauweer de ganse daag boete
't huërt joa gaar neet mieë op
Ich bin neet doavuur es de wolke drieve
Boete kin-ste gaar neet komme
Dat reëgeweer kin mich gesjtoale blieve
De kaanjel lup uëver
En 't drup op de vinsterbank
't is koud naat en sjoeverig weer
Biej de keukeduër sjteed d'r kroam blank
Es ich noa boete kiek in de gaard
't is een komplette zjwijnerie
't ganse graas lik bezieëd mit blaad
Mien gedanke goan truuk en vuuroet
Dat kump va dat kloeëteweer
En 't zitte in de boet
Ich bin vuur 't sjoëene weer
Geef mich mer de zon
Mien gedanke zin achter d'r zoeëmer heer

Jan van Haaf

't noajoar

De windj wisseld zich aaf mit reage
De blaar va de beum kump me uëveral teage
De windj head zien werk gedoa
D'r is gee blaad mieë blieve sjtoa
Ee noajoar mit zoeëmesje temperatuëre
De natuur is a 't verfluëre
De buusj kluërt brongreun
't wieëmeldj va de paddestjeul
De zon trikt sjpieëlse sjtroale
Doeër de beum in vlakke en vloage
De temperatuur zak mit d'r daag
En de kastaanjele valle al aaf
Ich wanjel doeër ee gekrummeld paad
Dat va boave bis onger bezieëd is mit blaad
Es ich heem kom goa ich i d'r voele sjtool zitte

Maak 't mich gemakkelik en goa get pitte
En bekiek mich mer va binne
D'r wintjer geet langzaam beginne

Jan van Haaf

De gauze

Op Amelandj verzamele zich de gauze
En make hiej een ganse lang pauze
Oet Rusland komme ze vandan
In oktoeëber zind ze der massaal
Doe kins de klok drop zitte
Went ze komme aa zitte
Ze gont zich hiej aa sjterke
De boeëre gont dat weer merke
De ganse wintjer blieve ze hiej
Alleen mer vreëte en veul sjieterie
In de wejje zuus te alleen gauze kluër
Op Amelandj in de natuur
Went de wintjer is vuurbiej
Is 't gedoan mit de vreëterie
Sjtil aa zind ze koeëgelrondj
't graas va Amelandj is gezondj
Went da 't vuurjoar naderd
Huër ste ee en al gesjater
En weer kins te de klok drop zitte
Went ze goan vertrikke
Op de 15e in de mei moandj
Verloate ze massaal 't eilandj
En vertrikke noa Ruslandj
Om te bruije in 't ege landj

Jan van Haaf

Herfs

De blaar beginne weer van de beum te valle,
Doa uëver huurs-te de luuj dan ooch weer kalle!
Jieëder joar opnuuj inne kluëre reëge van de natuur,
Dat is een sjeëen gezich, mer 't wurd ooch weer guur!

Went de daag weëre ooch weer langzaam get korter,
Dat is waal ins 'n reë vuur get geknotter.
Ooch 't weer past zich aa, aan de tied van 't joar,
En de zon sjient neet mieë zoeë kloar!

Ron Logister.

Ooch de Herfst heët zien charmes

De blaar valle weer van de beum,
De natuur is oetgebluid en minder greun.
Mér wat loate die blaar zieën vuur 'n kluëreprach,
Déks nog sjoener es-te houws gedach!

't Weer wurd minder en 't wurd al kouwer,
Weer bienoa 'n joar vuurbie, vieër weëre ouwer!
Af en toe kumt d'r al 'n reëgebuuj,
De zoeëmer is vuurbie biste luuj!

De vuëgel vinge dat ze weg motte goan,
Ze zeuke wermere oorde op om wieër te kinne besjtoan.
Mér ze komme weer truuk, volgend joar,
Es ze tenminste uëverleëve alle gevoar!

't wurd ieërder duuster en later leech!
Omdat de zon in de zoeëmer ieërder opsjteeg.
De daag weëre korter, de nachte langer,
Vieër motte weer wachte op 't één en anger.

Joamer dat is afgelope wat vieër achter os loate ligke,
Mér vieër hoove uch toch zieëker neet te zigke,
Dat d'r ooch charmes zunt aan dizze tied van 't joar?
Gank d'r noa op zeuk en doe zals zieën: 't is ech woar!

Ron Logister.

Daag zon

De zoeëmerzon, guster nog van good
Die deut 't huje neet zoeë good
Ze sjient get flets en flauw
De loch kluërt vaal, gries en grauw
Dan vilt der reëge neer
't Roffelt oppe daak wie 'n geweer
De beum sjtoan noe get te zumpe
Liekt waal of al 't greun deed krumpe
De hieëmel mak zien sjluze oape
't Ganse landj is wie verzoape
't Reëgewater sjtreumt wie beëke
Ich huër op 't good de kaanjel leëke
Pratsj en drek sjtreumt van de klieëve
Hoe is toch der zoeëmer blieëve?
De zoeëmerzon kump rezerf te sjtoan
En ich... ich loat sjtiekem 'n troan

Wiel Roeselers

Noajoar kumt

De geraniums
Beginne noa te loate
Perrepluujs goan
Doeër nate sjtroate
Zonnesjtroale were
Langzaam get flauw
Me kan 't merke
't Noajoar kumt noe gauw

Wiel Roeselers

De litste zonnesjtroal

Wie 'n bleëdje in de windj
Dartelt doa 't klene kindj
Mit oape hart en oape erme
Lieët 't de noajoarszon zich werme
Mit blauwe oge en roeë bakke
Kriet 't de litste zonnesjtroal te pakke

Wiel Roeselers

Vervloage in de windj

De graver die zunt sjtummig
Mer toch bontj gekluërd
De blome van 't noajoar
Hubbe 't get opgefluërd

't Dobbele geveul
Van der allerhillige daag
Oetbundig bluijende blome
En toch 'ne zijwoare maag

Dan dinks doe weer aan vader
Of aan dat erm kindj
Aan al die sjoëene herinneringe
Vervloage in de windj

Wiel Roeselers

Oppe wintjer aa

De buusje kluëre roeëd en geël
De blaar die were oud
't Water roesjt in de beëk
Glinsterd zilver koud
Op sjpinnegeweëf
Wie aan een wesjlien
Hingt de riep

Iezig koud en fien
De vares broen, oetgeleëf
Beuge sjtaats hun kup
Noa de krink va paddesjteul
Hoe 'n eekheurke lup
Te zeuke noa vruchte
Van beukeboom of eek
Om te zurge vuur de wintjer
Deë os zieëker nog bereek
Mit iezige oam
En kouwe handj
Zal 'r zich vasgriepe
Aan os Limburgse landj

Wiel Roeselers